

[Niels Helveg Petersen]

formes, på grundlag af det, man kan læse i redegørelsen.

Men der er et synspunkt, jeg gerne vil fremhæve, når vi skal til den nærmere udformning. Problemet med indeksfinansiering er jo krydsningsproblemet engang langt ude i fremtiden, det, at byggeri finansieret på indekssvilkår vil få stadig stigende huslejer, så længe indeksslåne løber, så længe byggeriet er indeksfinansieret. Det vil sige, at de krydsningsproblemer, der er ved indeksfinansieringen, bliver des mindre, jo kortere løbetiden er på indeksslåne. Derfor er det, man skal interessere sig for ikke at strække løbetiden længere end allerhøjest nødvendigt ud fra den målsætning, man har om begyndelseslejets højde. Hvis man kunne forkorte indeksobligationernes løbetid, løste man i den anden ende nogle af de problemer, der i øvrigt er knyttet til indeksfinansieringen i forhold til anden finansiering. Vi ser langt hellere, at afdragene på indeksslåne tilrettelægges på en sådan måde, at man får en tilpas hurtig afvikling, end at indeksslåne belastes med en betydelig rentebyrde.

Der er i regeringsoplægget nogle bemærkninger om, hvorledes man skal gribe sagen an for så vidt angår bestående højrentebyggeri. Det, der er antydnet her, ser ganske overordentlig lappeskrædderagtigt ud. Det lige som antydes, at de problemer, der dér er i forhold til en ny finansieringsform, skal løses år for år med driftstilskud, og jeg ved ikke hvad. Lad mig sige, at det er ikke nogen god løsning hverken for selskaberne, for lejerne, for folketingets finansudvalg eller for den politiske diskussion om de almenyttige selskaber, at selskaberne hvert år skal komme og bede om tilskud for at klare de finansielle problemer i de byggerier, der her er tale om.

Jeg er helt enig med hr. Christophersen i de synspunkter, han anlagde her. Det er langt at foretrække at foretage en finansiel rekonstruktion, om man vil, af det højrentebyggeri, som giver problemer, fremfor som antydnet af regeringen at skulle lappe sig igennem år for år med særlige tilskudsordninger. Det vil vi advare imod. Det er langt mere konstruktivt at prøve at gøre problemerne op nu og så slippe for årlige diskussioner.

Byfornyelse bliver uden tvivl et af de store boligpolitiske spørgsmål i den kommende tid. Det bliver mere påtrængende, end vi har

været vant til, at diskutere det og mere nødvendigt. Det vil koste penge. Investeringsredegørelsen har talt sit stærke sprog om dette, og jeg vil gerne sige fra mit partis side, at vi afviser bestemt ikke, at det offentlige skal engagere sig i byfornyelsen, tværtimod tror vi, det bliver nødvendigt. Vi afviser heller ikke, at de almenyttige selskaber får store opgaver på dette område, men vi mener ikke, det skal være et monopol. Vi ønsker i øvrigt stærkt at understrege, at byfornyelsen i høj grad er og skal være en planlagt proces, hvor offentlige myndigheder i planlægningsfasen under alle omstændigheder vil være stærkt inde i billedet. Vi kan godt se, at det kan være nødvendigt at gennemføre forsøgsprojekter, og vi vil gerne se forslag herom.

Lad mig så sige til sidst, at den del af forslaget, som siger, at man skal fritage den ældre boligmasse for bidrag til nybyggeri, rejser betænkeligheder hos os. Vi mener, der er fordele ved, at der er en sammenhæng imellem det ældre byggeri og det nye byggeri finansielt. Skal man give slip på den principielle fordel, bør det i hvert fald efter vor opfattelse også kræves, at det ældre byggeri bidrager kraftigt til byfornyelsen, også kraftigere end antydnet i regeringens forslag.

Om andelsboligerne vil jeg sige, at vi vil gerne diskutere en finansieringsform, der muliggør andelsovertagelse for de dårligst stillede, men om formen, der her er antydnet, er den rigtige, er jeg ikke sikker på. Det er imidlertid noget, vi mener der er behov for, og som vi gerne vil diskutere, og vi har også en vis sympati for, at man forøger m²-kravene ved udstykning af ejerlejligheder. Det vil sikre, at den udstykning, der finder sted i den ældre boligmasse, er af kvalitet, og dermed løser man et væsentligt problem i forhold til ejerlejlighedsudstyknings, som vi i øvrigt finder er fornuftig og bør fortsætte.

Lad mig så sige til allersidst: jeg glæder mig ganske overordentlig meget til, at den tekniske bearbejdelse af lejelovgivningen kan være gennemført, så at det vil være muligt at få frem på bordet her i folketinget et udkast, teknisk revideret, til lejelov. Der er ingen lovgivning, der er sværere at forstå, og som koster advokater, lejere og organisationer mere besvær og større omkostninger end den lejelov, vi har. Meget få har faktisk et nogenlunde rimeligt overblik over den. Lad os derfor få gang i det arbejde. Det vil være til